

[**Sonja Albrink**]

grund. Den ekstraudgift på 2½ mio. kr. årligt, som ordningen skønnes at koste, vil rigeligt blive dækket ind af de andre besparelser, der er foreslået.

Den politiske interesse for forslaget samler sig mere om muligheden for at afsige udeblivelsesdomme i mindre straffesager. Det ligger vel dybt i os alle, at enhver skal have mulighed for at udtale sig i en straffesag, som er rejst mod vedkommende, og at han eller hun altså også skal have mulighed for at forsvare sig imod de påstande og anklager, som rejses; det er netop også den holdning, som ligger til grund for dette forslag.

En mindre straffesag kan efter forslaget kun fremmes og afsluttes med en dom, hvis stævningen har været forkyndt for den tiltalte personligt. Den tiltalte har dermed fået mulighed for at møde op ved sagens behandling i retten og give sin version af sagen. Møder han alligevel ikke op i retten, må det efter CD's opfattelse være udtryk for, at han ikke mener, at der er grund til at møde op, og at han derefter accepterer, at sagen behandles uden hans tilstedeværelse.

Forslaget indeholder en række sikkerhedsventiler, hvis det alligevel skulle vise sig, at det ikke er hensigtsmæssigt, at sagen behandles uden den tiltaltes tilstedeværelse, eller at det, at tiltalte udebliver, skyldes en fejl. CD har derfor ingen betænkelighed ved at støtte den del af forslaget.

Den eneste lille smule malurt, som jeg måske vil dryppe i bægeret, er en frygt for, at forslaget ikke er vidtgående nok. Viser det sig i en konkret sag, at den tiltalte ikke møder op, vil dommeren måske være tilskyndet til at afsige en lidt mildere straf, end sagen egentlig burde bedømmes til, blot fordi sagen dermed kan afsluttes nu og her med en udeblivelsesdom. Men denne betænkelighed ville jo gøre sig gældende, hvad enten grænsen sættes ved 30 dages fængsel eller ved et halvt eller et helt års fængsel. Jeg tror, ministeren vil give mig et svar på mit lille malurtproblem.

Forslaget om at ændre de meget ressourcekrævende forkyndelsesregler er vi i CD også meget positive over for, for så længe der er mulighed for at få en sag genoptaget, hvis det skulle vise sig, at forkyndelsen ikke har været tilstrækkelig, er der jo ingen risiko for, at der bliver begået justitsmord på grund af mangel-

fuld forkyndelse. Det kan også være, at domstolen i et meget lille antal sager skal genoptage en ellers afsluttet sag, men forslaget vil til gengæld betyde en ganske betydelig administrativ og økonomisk besparelse i et meget stort antal sager.

Endelig skal jeg om muligheden for inddrivelse af bøder m.v. kort sige, at heller ikke her har jeg betænkeligheder ved at støtte forslaget; det har jo taget alt muligt hensyn til den pågældendes økonomiske grundlag for at oprettholde en rimelig dagligdag.

Da jeg har noteret mig, at justitsministeren giver tilsagn om at ligestille udeblevne tiltalte med fremmødte tiltalte med hensyn til betaling af de beskikkede forvarere, kan jeg således også på CD's vegne give min fulde tilslutning, og jeg håber, at det vil give en mærkbar lettelse af sagspresset ved domstolene.

Bjarne Ørum (RV):

Når der bliver fremsat et lovforslag om ændring af straffeloven og retsplejeloven, vil man normalt spidse ører, men når man så ser, at begrundelsen er, at det medfører en effektivisering og en forenkling af retsplejen, falder man selvfølgelig ret hurtigt ned på jorden igen.

Det Radikale Venstre har ingen betænkeligheder ved at effektivisere og forenkle på de fire omhandlede punkter. Det, jeg synes er spændende, er det, der står om en forsøgsordning, om et rejsehold bestående af tre dommere. Når jeg synes, det er spændende, er det, som andre ordførere også har været inde på, fordi mange – og jeg hører selv blandt dem – føler sig stødt over, at man netop i forbindelse med voldssager næsten umiddelbart efter voldshandlingen kan møde voldsmanden på gaden. Det er en anstødssten, og jeg håber, vi får løst problemet her.

Der står i lovforslagets bemærkninger, at dette er en forsøgsordning. Men så kunne jeg have lyst til at spørge: Har justitsministeren noget succeskriterium på dette område? For det kunne jo godt være, at antallet tre dommere ikke lige var det rette; det skal jeg ikke kunne sige. Jeg synes, det er fint, at vi får en forsøgsordning, og lad os nu se på evalueringen. Men jeg kunne godt lide at vide, om ministeren har et succeskriterium på dette område. Det tror jeg da ville være et signal, som mange, der føler, at deres retsforfølgelse på dette område er stødt, ville være glade for at få.